

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 411

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 8 iulie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
219.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor....	2–8
648.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor	8
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 320 din 19 iunie 2013 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată	9–12
★		
	Opinie separată	13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
436.	— Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Hopârta și Horea, județul Alba.....	13–14
ACTE ALE ORDINULUI ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA		
1.	— Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 2 la Statutul Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 1/2009	15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 12 noiembrie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Deputații și senatorii aleși ca urmare a organizării unor alegeri parțiale pentru ocuparea locurilor vacante pe parcursul unei legislaturi vor depune jurământul de credință după validarea mandatelor, potrivit aceleiași proceduri și cu aceleași consecințe juridice.”

2. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 4

Declarația de avere și declarația de interese

(1) După întrunirea legală a Camerelor și validarea mandatului, fiecare deputat și fiecare senator este obligat să depună declarația de avere și declarația de interese, potrivit legii.

(2) Deputații și senatorii aleși ca urmare a organizării unor alegeri parțiale au obligația să depună declarația de avere și declarația de interese la începutul mandatului și după validare, potrivit legii.

(3) Deputații și senatorii au obligația de a depune declarația de avere și declarația de interese și la încetarea mandatului, inclusiv dacă aceasta are loc înainte de termen.

(4) Declarația de avere și declarația de interese se completează personal, se datează, se semnează olograf și se depun la persoana desemnată în acest scop de secretarul general al Camerei Deputaților sau al Senatului, care eliberează dovada de primire.

(5) Declarația de avere și declarația de interese se publică pe pagina de internet a Camerei Deputaților și, respectiv, a Senatului, potrivit legii.

(6) Deputații și senatorii au obligația de a actualiza anual declarația de avere și declarația de interese, în condițiile legii.”

3. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 7

Încetarea mandatului

(1) Calitatea de deputat sau de senator încetează:

a) la data întrunirii legale a Camerelor nou-alese;

b) în caz de demisie, de la data menționată în cuprinsul acesteia, depusă la Biroul permanent al Camerei din care deputatul sau senatorul face parte;

c) în caz de pierdere a drepturilor electorale, de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se dispune pierderea acestor drepturi;

d) în caz de deces, de la data consemnată în certificatul de deces;

e) în caz de incompatibilitate.

(2) Încetarea mandatului de deputat sau de senator datorată incompatibilității are loc:

a) la data menționată în cuprinsul demisiei pentru incompatibilitate, depusă la Biroul permanent al Camerei din care deputatul sau senatorul face parte;

b) la data adoptării unei hotărâri a Camerei din care deputatul sau senatorul face parte, prin care se constată starea de incompatibilitate;

c) la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se respinge contestația la raportul Agenției Naționale de Integritate prin care s-a constatat incompatibilitatea;

d) la expirarea termenului prevăzut în Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările ulterioare, de la data luării la cunoștință a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, dacă în acest termen deputatul sau senatorul nu a contestat raportul la instanța de contencios administrativ. Luarea la cunoștință se face prin comunicarea raportului Agenției Naționale de Integritate, sub semnătură de primire, către deputatul sau senatorul în cauză ori, în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de președintele de ședință în plenul Camerei din care face parte.

(3) În cazul în care deputatul sau senatorul și-a depus demisia, președintele, în prima ședință publică a plenului respectivei Camere, îl întreabă pe deputat sau pe senator dacă stăruie în demisie și, dacă acesta răspunde afirmativ sau nu se prezintă în ședința de plen pentru a răspunde, președintele ia act de demisie și supune votului plenului Camerei din care face parte adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de deputat sau de senator.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), precum și în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. c) și d), președintele Camerei ia act de situația de încetare a mandatului de deputat sau de senator și supune votului plenului Camerei din care face parte adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de deputat sau de senator.

(5) Hotărârile de vacantare a locului de deputat sau de senator, prevăzute la alin. (3) și (4), se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) Mandatul de deputat sau de senator se prelungește de drept în cazul în care mandatul Camerei din care face parte se prelungește de drept în conformitate cu prevederile art. 63 alin. (1) și (4) din Constituția României, republicată.”

4. După articolul 8 se introduce un nou articol, articolul 81, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 81

Organizarea activităţii parlamentare

(1) Activitatea deputaţilor şi senatorilor, precum şi organizarea şi funcţionarea fiecărei Camere se stabilesc prin regulament propriu. În vederea asigurării exercitării mandatului deputaţilor şi senatorilor, resursele financiare aferente desfăşurării activităţii fiecărei Camere sunt prevăzute în bugetul propriu, pe care îl adoptă fiecare Cameră.

(2) Deputaţii şi senatorii constituie comisii permanente şi pot institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale, în condiţiile prevăzute de regulamente. Camerele îşi pot constitui comisii comune, grupuri de prietenie cu alte parlamente şi delegaţii ale Parlamentului României la adunările parlamentare cu caracter european sau internaţional. Condiţiile de constituire, obiectivele activităţii şi procedurile de lucru ale comisiilor se stabilesc în regulamentul fiecărei Camere şi în regulamentul şedinţelor comune ale Camerelor sau ad-hoc pentru comisiile speciale ori de anchetă.”

5. Articolul 9 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 9

Principiul interesului naţional

Deputaţii şi senatorii au îndatorirea de a acţiona în interesul întregii naţiuni şi al locuitorilor din circumscriptiile electorale pe care le reprezintă, respectiv al cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale, pe care îi reprezintă.”

6. Articolul 13 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 13

Respectarea regulamentelor

(1) Deputaţii şi senatorii sunt obligaţi să respecte prevederile regulamentelor, să se supună normelor de conduită civilizată, de curtoazie şi de disciplină parlamentară şi să nu aibă atitudini sau să folosească expresii ori cuvinte injurioase, ofensatoare, discriminatorii sau calomnioase.

(2) Comisiile Camerei Deputaţilor şi Senatului care au în competenţă analiza problemelor de disciplină parlamentară elaborează, în şedinţă comună, proiectul Codului de conduită al deputaţilor şi al senatorilor şi îl înaintează birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaţilor şi Senatului, în vederea înscrierii pe ordinea de zi a plenului celor două Camere.

(3) Codul de conduită al deputaţilor şi al senatorilor se adoptă prin hotărâre, în şedinţa comună a Camerei Deputaţilor şi Senatului, cu votul majorităţii membrilor.”

7. Titlul capitolului IV se modifică şi va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL IV

Incompatibilităţi, interdicţii şi conflictul de interese”

8. Articolul 14 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 14

Principii cu caracter general

(1) Nicio persoană nu poate fi în acelaşi timp deputat şi senator.

(2) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu calitatea de membru în Parlamentul European.

(3) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcţii publice de autoritate, cu excepţia celei de membru al Guvernului.”

9. Articolul 15 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 15

Incompatibilităţi

(1) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu funcţiile publice de autoritate prevăzute la art. 81 alin. (2) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenţei în exercitarea demnităţilor publice, a funcţiilor publice şi în mediul de afaceri, prevenirea şi sancţionarea corupţiei, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cu situaţiile de incompatibilitate generate de dispoziţiile art. 82¹ din aceeaşi lege.

(2) Calitatea de deputat sau de senator este, de asemenea, incompatibilă cu:

a) funcţia de preşedinte, vicepreşedinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administraţie sau cenzor la societăţile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituţii de credit, societăţile de asigurare şi cele financiare, precum şi la instituţiile publice;

b) funcţia de preşedinte sau de secretar al adunărilor generale ale acţionarilor sau asociaţiilor la societăţile comerciale prevăzute la lit. a);

c) funcţia de reprezentant al statului în adunările generale ale societăţilor comerciale prevăzute la lit. a);

d) funcţia de manager sau membru al consiliilor de administraţie ale regiilor autonome, companiilor şi societăţilor naţionale;

e) calitatea de comerciant persoană fizică;

f) calitatea de membru al unui grup de interes economic;

g) o funcţie publică încredinţată de un stat străin, cu excepţia acelor funcţii prevăzute în acordurile şi convenţiile la care România este parte;

h) funcţia de preşedinte, vicepreşedinte, secretar şi trezorer al federaţiilor şi confederaţiilor sindicale.

(3) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu funcţiile şi activităţile persoanelor care, conform statutului lor, nu pot face parte din partide politice.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică reprezentanţilor organizaţiilor cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale pentru care este prevăzută interdicţia de a face parte din partide politice în statutul propriu.

(5) Alte incompatibilităţi cu calitatea de deputat sau de senator se pot stabili numai prin lege organică.”

10. Articolele 16 şi 17 se abrogă.

11. Articolul 18 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 18

Procedura declarării incompatibilităţii

(1) Deputatul sau senatorul care, la data intrării în exerciţiul mandatului, se află în una dintre situaţiile de incompatibilitate prevăzute în prezentul statut sau în alte legi speciale are la dispoziţie un termen de 15 zile pentru a notifica Biroul permanent al Camerei din care face parte cu privire la starea sa de incompatibilitate. După expirarea acestui termen, deputatul sau senatorul va opta, în termen de 30 de zile, între mandatul de deputat sau de senator şi funcţia ori funcţiile incompatibile, demisionând potrivit opţiunii sale. Demisia deputatului sau a senatorului se aduce la cunoştinţa Biroului permanent al Camerei din care acesta face parte.

(2) Deputatul sau senatorul care nu şi-a exprimat opţiunea potrivit prevederilor alin. (1) rămâne în stare de incompatibilitate. Biroul permanent al Camerei din care face parte sesizează comisia care are în competenţă analizarea situaţiilor de incompatibilitate în vederea întocmirii unui raport, în termen de

15 zile de la sesizare. Comisia competentă solicită punctul de vedere al Agenției Naționale de Integritate, care va răspunde solicitării în cel mult 5 zile. Raportul comisiei se înaintează Biroului permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, care îl va informa pe deputatul sau senatorul în cauză și va supune în prima ședință a plenului Camerei din care face parte un proiect de hotărâre de constatare a stării de incompatibilitate și de încetare a mandatului.

(3) Deputatul sau senatorul aflat într-o stare de incompatibilitate survenită în timpul exercitării mandatului aduce la cunoștința Biroului permanent al Camerei din care face parte această situație, în scris, în termen de cel mult 15 zile de la data intervenirii acesteia. La împlinirea termenului de 30 de zile de la notificare, prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Deputatul sau senatorul se poate adresa Biroului permanent al Camerei din care face parte, în vederea clarificării unei eventuale stări personale de incompatibilitate. Biroul permanent înaintează solicitarea comisiei care are în competență analizarea situațiilor de incompatibilitate, în vederea întocmirii unui raport, în termen de 15 zile de la sesizare. În cazul în care din raportul comisiei reiese existența unei stări de incompatibilitate, deputatul sau senatorul are obligația ca în termen de 30 de zile să opteze între calitatea de deputat ori de senator și funcția sau funcțiile incompatibile. Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(5) Prevederile referitoare la declararea stării de incompatibilitate prevăzute la alin. (1)—(4) se completează în mod corespunzător cu cele ale regulamentului fiecărei Camere, precum și cu cele ale Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 176/2010, cu modificările ulterioare.

(6) În situația în care Agenția Națională de Integritate a finalizat un raport de evaluare privind existența unei incompatibilități a unui deputat sau senator, raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei în cauză, precum și Camerei din care aceasta face parte, în conformitate cu art. 21 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, cu modificările ulterioare. Biroul permanent al Camerei din care face parte persoana în cauză o înștiințează de urgență pe aceasta, punându-i la dispoziție o copie a raportului.”

12. După articolul 18 se introduce un nou articol, articolul 18¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 18¹

Interdicția publicitară

Este interzisă folosirea numelui însoțit de calitatea de deputat sau de senator în orice acțiune publicitară privitoare la orice societate comercială, financiară ori industrială sau altele asemenea cu scop lucrativ.”

13. Articolul 19 se abrogă.

14. După articolul 19 se introduce un nou articol, articolul 19¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 19¹

Conflictul de interese

(1) Fapta deputatului sau senatorului de a încălca legislația în materie privind conflictul de interese constituie abatere disciplinară și se sancționează cu diminuarea indemnizației cu 10% pe o perioadă de maximum 3 luni. Sancțiunea se aplică de către Biroul permanent al Camerei din care face parte deputatul sau senatorul.

(2) Deputatul sau senatorul se află în conflict de interese la expirarea termenului prevăzut în Legea nr. 176/2010, cu

modificările ulterioare, de la data luării la cunoștință a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, dacă în acest termen deputatul sau senatorul nu a contestat raportul la instanța de contencios administrativ. Luarea la cunoștință se face prin comunicarea raportului Agenției Naționale de Integritate, sub semnătură de primire, către deputatul sau senatorul în cauză ori, în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de către președintele de ședință în plenul Camerei din care face parte.

(3) În situația în care Agenția Națională de Integritate a finalizat un raport de evaluare privind existența unui conflict de interese a unui deputat sau senator, raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei în cauză, precum și Camerei din care aceasta face parte, în conformitate cu art. 21 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, cu modificările ulterioare. Biroul permanent al Camerei din care face parte persoana în cauză o înștiințează de urgență pe aceasta, punându-i la dispoziție o copie a raportului.”

15. Titlul articolului 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 21

Imunitatea”

16. La articolul 23, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2)¹, cu următorul cuprins:

„(2)¹ Deputații și senatorii pot fi chemați în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată în calitate de martor. În cazul în care li se solicită să depună mărturie asupra unor fapte sau informații de care au luat cunoștință în exercitarea mandatului și care au caracter clasificat, mărturia se va depune în condițiile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, și cu informarea Biroului permanent al Camerei din care fac parte.”

17. La articolul 23, alineatele (3)—(5) se abrogă.

18. Articolul 25 se abrogă.

19. La articolul 29, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1)¹ și (1)², cu următorul cuprins:

„(1)¹ Deputatul sau senatorul poate solicita în scris liderului grupului parlamentar din care face parte permisiunea de a absenta de la lucrările Camerei pentru rezolvarea unor probleme legate de exercitarea mandatului sau pentru rezolvarea unor probleme personale.

(1)² În situația în care deputatul sau senatorul absentează de la lucrările Camerei datorită apariției unor situații neprevăzute, acesta se poate adresa în scris Biroului permanent pentru a solicita motivarea respectivelor absențe.”

20. La articolul 29 alineatul (2), literele b) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) participă la activități stabilite prin decizia Birourilor permanente reunite ale celor două Camere sau a Biroului permanent al Camerei din care face parte ori la invitația Guvernului sau a Președintelui României;

.....
d) are aprobată motivarea absenței de către liderul de grup sau de către Biroul permanent, după caz.”

21. La articolul 30, alineatul (1) se abrogă.

22. La articolul 30, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Neparticiparea la cel puțin o activitate parlamentară desfășurată în sediul Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, în cadrul programului și ordinii de zi aprobate de Biroul permanent, se consideră absență nemotivată și are drept consecință reținerea a 1% din indemnizația lunară brută a

deputatului sau a senatorului, cu excepția motivării absențelor în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1)¹ și (12).

(3) Regulamentele Camerelor stabilesc procedurile de urmat pentru executarea prevederilor prezentului articol, inclusiv acordarea concediilor cu plata drepturilor bănești, care nu pot fi mai mari de 8 zile pe durata unei sesiuni și care se aprobă de președintele Camerei pentru cele de până la 4 zile și de Biroul permanent al Camerei pentru cele de peste 4 zile.”

23. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 32

Dreptul de a fi ales în structuri parlamentare

(1) Deputații și senatorii fac parte, în mod obligatoriu, dintr-o comisie permanentă a Camerei respective, cu excepțiile prevăzute prin regulamentul Camerei Deputaților sau al Senatului ori prin hotărâri ale birourilor permanente ale acestora.

(2) Deputații și senatorii au dreptul să fie membri și să fie aleși, în condițiile regulamentului, în Biroul permanent al Camerei din care fac parte, în conducerea unei comisii permanente, în conducerea unui grup parlamentar, în conducerea unei comisii speciale ori a unei comisii de anchetă.

(3) Deputații și senatorii au dreptul să fie membri și să fie aleși în conducerea comisiilor comune ale celor două Camere, în comisii de anchetă sau alte comisii comune speciale, în grupuri de prietenie cu alte parlamente și în delegații ale Parlamentului României la adunările parlamentare cu caracter european sau internațional.”

24. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 33

Dreptul de a alege organele de conducere

(1) Deputații și senatorii au dreptul să își aleagă reprezentanții în structurile de conducere ale Camerei din care fac parte.

(2) Procedura de alegere a deputaților și senatorilor în structurile de conducere se desfășoară în conformitate cu prevederile regulamentelor celor două Camere.

(3) Pierderea sprijinului politic de către deputat sau senator atrage de drept încetarea calității de titular al oricărei funcții obținute prin susținere politică.”

25. La articolul 34 se introduc trei noi alineate, alineatele (2)—(4), cu următorul cuprins:

„(2) Grupurile parlamentare se pot constitui din deputați, respectiv senatori care au candidat în alegeri din partea aceluiași partid politic, a aceleiași formațiuni politice ori alianțe politice, alianțe electorale sau din deputați ori senatori care au candidat ca independenți și au fost aleși.

(3) Deputații care reprezintă organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care au obținut mandatul de deputat în conformitate cu prevederile legii și ale Constituției României, pot constitui un singur grup parlamentar.

(4) Deputații sau senatorii care părăsesc grupul parlamentar din care fac parte în conformitate cu alin. (1) devin deputați sau senatori neafiliați, dacă nu se afiliază unui alt grup parlamentar. Deputații și senatorii rămași neafiliați nu își pot constitui grupuri parlamentare.”

26. La articolul 36, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Drepturile și libertățile se exercită în limitele conținutului constituțional și legal al mandatului de deputat sau de senator și numai în formele și cu procedura prevăzute în regulamentul fiecărei Camere și în Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.”

27. După articolul 36 se introduce un nou capitol, capitolul VII¹, cuprinzând articolul 36¹, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL VII¹

Participarea deputaților și senatorilor la activități legate de Uniunea Europeană

ARTICOLUL 36¹

(1) Deputații și senatorii examinează proiecte de acte legislative și documente consultative ale Uniunii Europene în temeiul drepturilor constituționale privind controlul parlamentar asupra activității Guvernului și al tratatelor constitutive ale Uniunii Europene.

(2) Deputații și senatorii participă la punerea în practică a principiului democrației participative, stipulat în art. 10 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), prin exercitarea controlului parlamentar asupra activității Guvernului în domeniul afacerilor europene.

(3) Deputații și senatorii contribuie în mod activ la buna funcționare a Uniunii Europene, în temeiul art. 12 din TUE, al Protocolului 1 la Tratatul de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană și al Protocolului 2 la Tratatul de la Lisabona privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, prin participarea la dialogul politic cu instituțiile Uniunii Europene — Comisia Europeană, Parlamentul European, Consiliul.

(4) Activitatea deputaților și senatorilor în domeniul afacerilor europene se desfășoară în conformitate cu legislația privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului și cu regulamentele celor două Camere.”

28. La articolul 38, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În scopul exercitării mandatului în circumscripțiile electorale, deputaților și senatorilor li se acordă lunar o sumă forfetară din bugetul Camerei Deputaților și, respectiv, al Senatului, pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare. Cuantumul sumei este stabilit prin hotărârea birourilor permanente reunite ale celor două Camere, în funcție de resursele bugetare, dar nu mai puțin de o indemnizație și jumătate brută a deputatului, respectiv a senatorului.

.....
(3) Deputații care reprezintă organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, aleși la nivel național, pot organiza birouri parlamentare oriunde pe teritoriul României, în limitele sumei prevăzute la alin. (1). Ceilalți parlamentari pot organiza, în aceleași condiții prevăzute la alin. (1), birouri parlamentare, la solicitarea partidelor politice din partea cărora au candidat, cu aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților sau, după caz, al Senatului.”

29. La articolul 38, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Deputații și senatorii aleși în circumscripția electorală pentru românii cu domiciliul în afara României pot organiza birouri parlamentare în afara țării, cu respectarea legislației statului respectiv, sau în România, cu aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților, respectiv al Senatului, în limita sumei prevăzute la alin. (1).”

30. La articolul 38, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) Spațiile destinate birourilor parlamentare nu pot fi închiriate în imobile aflate în proprietatea deputaților sau

senatorilor, membrilor familiilor sau rudelor acestora până la gradul al III-lea. Interdicția este aplicabilă și pentru acele spații aflate în patrimoniul unor societăți comerciale la care deputații sau senatorii, membrii familiilor sau rudele acestora sunt asociați ori acționari.

(4²) În spațiile prevăzute la alin. (4¹) pot fi organizate birouri parlamentare doar dacă aceste spații sunt puse la dispoziție cu titlu gratuit.”

31. La articolul 38, alineatele (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Chiria aferentă spațiilor, cheltuielile de întreținere, drepturile bănești ale persoanelor angajate la birourile parlamentare ale deputaților și senatorilor și alte cheltuieli aferente exercitării mandatului se asigură din suma forfetară pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare alocată deputatului sau senatorului.

(6) Angajarea personalului birourilor parlamentare ale deputaților și senatorilor se face prin încheierea unui contract de muncă sau a unei convenții civile, ambele pe durată determinată. În cazul angajării pe baza unui contract de muncă, încadrarea salariaților se face la propunerea deputatului sau a senatorului în cauză, iar în cazul convenției civile, aceasta se încheie între deputatul sau senatorul în cauză și persoana fizică.”

32. La articolul 38, după alineatul (6) se introduc trei noi alineate, alineatele (6¹)—(6³), cu următorul cuprins:

„(6¹) La angajarea personalului birourilor parlamentare se va respecta nomenclatorul funcțiilor prevăzut în hotărârea pentru aprobarea normelor privind modul de utilizare și justificare a sumei forfetare aferente cheltuielilor efectuate de deputați și senatori pentru birourile parlamentare.

(6²) Membrii familiei deputatului sau senatorului ori rudele/afinii acestuia până la gradul al III-lea nu pot fi angajați la respectivul birou parlamentar.

(6³) Angajații cu contract de muncă sau convenție civilă ai unui birou parlamentar pot fi reangajați în biroul parlamentar al aceluiași deputat sau senator și în noul mandat, în cazul realegerii acestuia.”

33. La articolul 38, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Modul de utilizare și justificare a sumei forfetare pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare, alocată deputatului sau senatorului, se stabilește prin hotărâre a birourilor permanente reunite ale celor două Camere, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

34. La articolul 38, alineatul (8) se abrogă.

35. După articolul 38 se introduce un nou articol, articolul 38¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 38¹

Relația cu cetățenii

(1) Deputații și senatorii organizează în cadrul birourilor parlamentare din circumscripția electorală activități specifice relațiilor publice și audiențelor acordate cetățenilor.

(2) Deputații și senatorii pot acorda audiențe cetățenilor și în alte circumscripții electorale decât cele în care au fost aleși, în cadrul altor birouri parlamentare, la solicitarea titularilor acestora, sau în alte spații publice corespunzătoare.

(3) Deputații și senatorii se pot adresa în scris, prin intermediul birourilor parlamentare, organelor administrației publice centrale și locale, pentru a transmite sau a se informa asupra solicitărilor și petițiilor cetățenilor din circumscripțiile electorale în care au fost aleși, pentru rezolvarea, în conformitate cu prevederile legale, a problemelor acestora sau

pentru a obține informații cu caracter public necesare exercitării mandatului.

(4) Organele administrației publice centrale și locale sunt obligate să răspundă în termen de 30 de zile de la primirea solicitărilor scrise ale deputaților și senatorilor.”

36. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 39

Obligațiile autorităților publice centrale și locale

(1) Consiliile județene, prefecturile, consiliile locale ale municipiilor reședință de județ/municipiului București, precum și celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale, la solicitarea deputaților sau senatorilor, precum și a Biroului permanent al Camerei din care aceștia fac parte, pun la dispoziția deputaților și senatorilor spații pentru organizarea și funcționarea birourilor parlamentare ale acestora.

(2) Cheltuielile de întreținere și administrare aferente spațiilor puse la dispoziție conform alin. (1) vor fi suportate de către deputat sau senator din suma forfetară alocată pentru organizarea și funcționarea biroului parlamentar sau din venituri proprii.

(3) Consiliile județene, prefecturile, primarii municipiilor reședință de județ, precum și celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale pot pune la dispoziția birourilor parlamentare ale deputaților și senatorilor, în limita posibilităților, mijloace fixe necesare bunei desfășurări a activității birourilor parlamentare, prin împrumut de folosință sau închiriere.

(4) Secretariatul general al Camerei Deputaților, respectiv al Senatului, prin hotărârea birourilor permanente, în funcție de resursele bugetare alocate, poate pune la dispoziția deputaților sau senatorilor mijloace fixe, obiecte de inventar sau servicii, necesare exercitării în bune condiții a mandatului.

(5) Cheltuielile pentru taxe de poștă și telecomunicații interne, efectuate de deputați și de senatori în exercitarea mandatului, se decontează de Secretariatul general al Camerei Deputaților, respectiv al Senatului, până la limita valorică stabilită de Biroul permanent al fiecărei Camere, în funcție de prevederile bugetare.

(6) Serviciile descentralizate și deconcentrate ale ministerelor și ale autorităților centrale de reglementare sunt obligate să sprijine prin mijloacele specifice ale activității lor organizarea și funcționarea legală a birourilor parlamentare ale deputaților și senatorilor, precum și activitatea acestora.”

37. La articolul 40, alineatele (1), (2) și partea introductivă a alineatului (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Deputații și senatorii prezenți la lucrările Parlamentului, care nu au domiciliul în municipiul București sau în județul Ilfov, primesc o diurnă de deplasare, pe zi, de 2% din indemnizația lunară brută prevăzută pentru deputat sau senator.

(2) Deputaților și senatorilor care nu au domiciliul în municipiul București sau județul Ilfov li se acordă lunar, pe durata mandatului, pe bază de declarație pe propria răspundere care reprezintă document justificativ, o sumă forfetară din bugetul Camerei Deputaților și, respectiv, al Senatului, pentru acoperirea cheltuielilor de cazare în municipiul București. Cuantumul sumei este stabilit prin hotărârea birourilor permanente reunite ale celor două Camere, în funcție de resursele bugetare, dar nu mai puțin de jumătate din indemnizația brută a deputatului, respectiv a senatorului.

(3) De diurna prevăzută la alin. (1) și dreptul de decontare a cazării în teritoriu, în unități de primire turistice cu clasificare de cel mult 4 stele, sau de compensare a cheltuielilor de cazare

prin acordarea a 2% din indemnizația lunară brută pentru fiecare noapte beneficiază deputații sau senatorii care:”.

38. La articolul 40, litera c) a alineatului (3) se abrogă.

39. La articolul 40, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Deputații și senatorii care se deplasează în timpul vacanțelor parlamentare în cadrul circumscripțiilor electorale în care au fost aleși, altele decât cele în care au domiciliul, sau la București, pentru îndeplinirea unor sarcini legate de exercitarea mandatului, beneficiază de diurna de deplasare și cazare conform alin. (1)—(3), în limita numărului de zile stabilit de Biroul permanent al Camerei Deputaților, respectiv de Biroul permanent al Senatului.”

40. Titlul capitolului IX se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL IX

Alte drepturi patrimoniale ale deputaților și senatorilor”

41. La articolul 41, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Indemnizația lunară are regimul juridic prevăzut de lege pentru salariu, cu reducerile și majorările prevăzute de lege, de regulamentele celor două Camere și de acte normative emise în aplicarea legii.”

42. La articolul 41, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Pe perioada reținerii sau arestării preventive plata indemnizației deputatului sau senatorului, precum și plata celorlalte drepturi se suspendă, cu excepția sumei forfetare alocate funcționării biroului parlamentar. Drepturile suspendate, aferente perioadei reținerii sau arestării preventive, vor fi plătite dacă printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă se pronunță achitarea respectivului deputat sau senator.”

43. La articolul 42, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Deputaților și senatorilor care dețin funcția de membru al Guvernului, în perioada exercitării acesteia, li se aplică, în privința salarizării, dispozițiile legale privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică.”

44. La articolul 42, alineatul (3) se abrogă.

45. La articolul 43, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Fondul președintelui Camerei Deputaților și Fondul președintelui Senatului se aprobă anual, prin bugetul fiecărei Camere. Președintele informează Biroul permanent al Camerei respective, anual, cu privire la cheltuirea respectivului fond în anul anterior.

(2) Fondurile prevăzute la alin. (1) se constituie pentru ajutoare materiale, ajutoare de deces, recompense, stimulente, contribuții la acțiuni umanitare și burse. Ajutoarele materiale, recompensele, stimulentele, contribuțiile la acțiunile umanitare și bursele nu se acordă deputaților și senatorilor.”

46. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 44

Dreptul la transport

(1) Deputații și senatorii beneficiază, pe perioada mandatului, de transport gratuit intern pe calea ferată, cu orice categorie de trenuri de călători. Biletele de călătorie se vor elibera pe baza legitimației de deputat sau de senator.

(2) Deputații și senatorii pot beneficia de autoturism pentru desfășurarea activităților legate de exercitarea mandatului.

(3) Opțional, prin renunțarea la dreptul prevăzut la alin. (2), deputații și senatorii pot beneficia de o sumă forfetară al cărei cuantum este stabilit prin hotărâre a birourilor permanente, în funcție de resursele bugetare ale celor două Camere, pentru acoperirea cheltuielilor de transport din circumscripție, pe bază de declarație pe propria răspundere, care reprezintă document justificativ.

(4) Deputații și senatorii care folosesc autoturismul pentru a se deplasa din circumscripția electorală în care au domiciliul la lucrările Parlamentului și înapoi, cei care au domiciliul în București și se deplasează în circumscripția electorală în care au fost aleși și înapoi, precum și cei care se deplasează din localitatea de domiciliu în circumscripția electorală în care au fost aleși și înapoi, dacă nu au folosit mijloacele de transport prevăzute la alin. (1) și (6), vor primi contravaloarea a 7,5 litri combustibil la 100 km parcurși, cel mult pentru un drum dus-întors săptămânal.

(5) Beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (4) deputații și senatorii care se deplasează din localitatea de domiciliu în localitatea cea mai apropiată de unde se asigură transportul la București și înapoi.

(6) Deputații și senatorii care nu au domiciliul în municipiul București și se deplasează în municipiul București pentru a participa la lucrările Parlamentului, precum și deputații și senatorii care au domiciliul în municipiul București și se deplasează în circumscripția electorală în care au fost aleși beneficiază de transport gratuit sau de decontarea cheltuielilor de transport pe liniile aeriene interne pentru o călătorie dus-întors pe săptămână.

(7) Beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (4) deputații sau senatorii care efectuează deplasări în țară, ca urmare a hotărârilor birourilor permanente ale celor două Camere, deciziei președintelui Camerei Deputaților și, respectiv, Senatului, a liderilor de grup și a președinților comisiilor permanente, pentru activități legate de exercitarea mandatului.

(8) Deputații și senatorii care se deplasează în timpul vacanțelor parlamentare în cadrul circumscripțiilor electorale în care au fost aleși sau în municipiul București, pentru îndeplinirea unor sarcini legate de exercitarea mandatului, beneficiază de un număr de călătorii cu avionul, stabilit de Biroul permanent al Camerei Deputaților, respectiv al Senatului.

(9) La sfârșitul mandatului, pentru o perioadă de 30 de zile, deputații și senatorii care nu au mai fost aleși au dreptul de a deconta 6 călătorii, cu mijloacele prevăzute la alin. (1) sau cu autoturismul proprietate personală, în condițiile prevăzute la alin. (4), pentru efectuarea formalităților de lichidare.”

47. Articolul 45 se abrogă.

48. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 48

Dreptul la pașaport diplomatic

Deputații și senatorii au dreptul la pașaport diplomatic, în condițiile legii.”

49. Titlul capitolului X se abrogă.

50. La articolul 52, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) încălcarea prevederilor legale referitoare la conflictul de interese.”

51. La articolul 53 alineatul (1), literele a) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) atenționarea verbală;

.....
e) avertismentul scris;”

52. La articolul 53, litera f) a alineatului (1) se abrogă.

53. **La articolul 53, alineatul (2) se abrogă.**

54. **La articolul 54, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) Abaterile care implică aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. e) se constată de către comisia care are în competență analiza problemelor de disciplină la nivelul Camerei respective, la sesizarea președintelui de ședință, a unui grup parlamentar ori la sesizarea unui deputat sau senator. Sesizarea se adresează președintelui Camerei respective în termen de cel mult 30 de zile de la data săvârșirii faptei.”

55. **La articolul 54, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:**

„(3¹) În cazul conflictului de interese, la sesizarea Biroului permanent al Camerei respective, comisia care are în competență analiza problemelor de disciplină întocmește un raport prin care constată faptul că raportul Agenției Naționale de Integritate cu privire la existența conflictului de interese este definitiv.”

56. **La articolul 54, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(4) Comisia care are în competență analiza problemelor de disciplină soluționează sesizarea în termen de 10 zile lucrătoare de la înregistrarea ei. Raportul comisiei se aprobă cu votul majorității membrilor prezenți, în ședință secretă.”

57. **Articolul 57 se abrogă.**

58. **La articolul 60, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(1) Comisia permanentă a Camerei Deputaților și Senatului privind Statutul deputaților și al senatorilor, organizarea și

funcționarea ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului este însărcinată cu interpretarea unitară a prevederilor prezentului statut, cu precădere a principiilor și regulilor de conduită parlamentară, precum și cu examinarea proiectelor de lege și a propunerilor legislative referitoare la modificarea și completarea prezentului statut.”

59. **Articolele 61—65 se abrogă.**

Art. II. — În caz de încetare a mandatului unui deputat sau senator în legislatura 2012—2016, pentru ocuparea locului vacant se organizează alegeri parțiale la nivelul colegiului uninominal în care a fost ales respectivul deputat sau senator, doar dacă acestea nu ar urma să aibă loc cu mai puțin de 6 luni înainte de termenul stabilit pentru alegerile parlamentare și numai dacă în colegiul respectiv a fost atribuit un singur mandat.

Art. III. — Prevederile art. 38 alin. (6²) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, intră în vigoare la 45 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziție contrară se abrogă.

Art. V. — Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 12 noiembrie 2008, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2) și ale art. 147 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 5 iulie 2013.
Nr. 219.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 4 iulie 2013.
Nr. 648.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 320**

din 19 iunie 2013

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată

Cu Adresa nr. 51/2.941 din 21 mai 2013, Secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată, formulată de 80 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Uniunii Democratice Maghiare din România, Partidului Democrat Liberal și Partidului Poporului — Dan Diaconescu.

La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile celor 80 de deputați, autori ai sesizării de neconstituționalitate. Potrivit acestei liste, autorii sesizării de neconstituționalitate sunt următorii: Antal István, Bónis István, Borbély László, Cseke Attila-Zoltan, Erdei-Dolóczki István, Kelemen Atilla-Béla-László, Kelemen Hunor, Kerekes Károly, Kereskényi Gábor, Korodi Attila, Markó Attila-Gabor, Márton Árpád-Francisc, Máté András-Levente, Moldovan Iosif, Molnar Zsolt, Seres Dénes, Szabó Ödön; Mircea-Nicu Toader, Gheorghe Udriște, Romeo Rădulescu, Vasile Gudu, Camelia-Margareta Bogdănici, Cristian-Constantin Roman, Sanda-Maria Ardeleanu, Dănuț Culeuș, Sergiu-Constantin Vizitiu, Mircea Lubanovici, Petru Movilă, Adrian Gurzău, Cornel-Mircea Sămărtinean, Theodor Paleologu, Florin Aurelian Popescu, Alin-Augustin-Florin Popoviciu, Alexandru Nazare, Ștefan-Bucur Stoica, Costică Canacheu, Roberta-Alma Anastase, Constantin Dascălu, Mircea Man, Gheorghe Ialomițianu, Gabriel Andronache, Clement Negruț, Florian-Daniel Geantă, Valeria-Diana Schelean, Maria-Andreea Paul, George Ionescu, Liviu Laza-Matiuța, Cezar-Florin Preda, Ioan Balan, Iulian Vladu, Raluca Turcan, Tinel Gheorghe, Dan-Cristian Popescu, Mihaela Stoica, Dragoș-Ionel Gunia, Cătălin-Florin Teodorescu, Mircea Muntean, Elena-Gabriela Udrea; Cătălin-Daniel Fenechiu, Tudor Ciuhodaru, Liviu Codîrlă, Ovidiu-Ioan Dumitru, Ioana-Jenica Dumitru, Monica-Maria Iacob-Ridzi, Andrei-Răzvan Condurățeanu, Neagu Murgu, Constantin Moisii, Cornel-George Coșșă, Ion Melinte, Miron Alexandru Smarandache, Marioara Nistor, Liliana Ciobanu, Niculina Mocioi, Valentin Blănarui, Ștefan-Petru Dalca, Eugen Chebac, Mario-Ernest Caloianu, Liliana Mincă, Adrian-Nicolae Diaconu, Vasile-Daniel Oajdea.

La sesizare a fost anexată, în copie, Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 1.957 din 21 mai 2013 și formează obiectul Dosarului nr. 343A/2013.

Prin această sesizare, autorii acesteia solicită Curții să se pronunțe asupra constituționalității Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată, susținând că aceasta este neconformă cu prevederile constituționale ale art. 34 alin. (1) și (2), art. 44 alin. (1) și (4), art. 73 alin. (1), art. 120 alin. (1), art. 121, art. 122,

art. 138 alin. (4) și (5) și art. 139 alin. (3), aducând, în acest sens, în esență, următoarele argumente:

1. Legea supusă controlului de constituționalitate contravine prevederilor constituționale ale art. 138 alin. (5) și art. 139 alin. (3), deoarece „cuprinde o lipsă a sursei de finanțare la nivelul Ministerului Sănătății.” Astfel, autorii sesizării apreciază că, „în realitate, Ministerul Sănătății nici nu are cum să posede o asemenea sursă, atât timp cât sumele de plătit, prin care se acoperă cheltuielile cu produsele care fac obiectul acordului-cadru, nici nu au cum să fie la îndemâna acestui minister, pentru că ele sunt prevăzute în mare parte în bugetul asigurărilor sociale care este administrat de Casa Națională de Sănătate și nu de Ministerul Sănătății. [...] Pentru ca aceste sume să poată fi utilizate de Ministerul Sănătății ar fi trebuit modificat bugetul de stat, dar acest fapt este în contradicție cu prevederile art. 139 alin. (3) din Constituție [...]”

Cu privire la aceste aspecte, autorii sesizării invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.092 din 15 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 20 octombrie 2008, conform căreia „lipsa sursei de finanțare, la care se referă art. 138 alin. (5) din Constituție, este un aspect distinct față de lipsa fondurilor pentru susținerea finanțării din punct de vedere bugetar.”

2. În legătură cu înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 120 alin. (1), art. 121 și art. 122, autorii sesizării consideră că nu este permis niciunei autorități publice, fie ea și legislativă, să aducă atingere celor două principii constituționale consacrate pentru funcționarea și organizarea autorităților administrației publice locale: principiul descentralizării și principiul autonomiei locale. În acest sens, „pe cale de consecință, nu este permisă nicio imixtiune în procedura de achiziție a unor bunuri din fonduri ale comunităților locale de către o autoritate centrală, fie ea și Ministerul Sănătății.” O asemenea reglementare este „comparabilă cu o naționalizare a resurselor financiare ale comunităților locale, care trebuie gestionate exclusiv de către aleșii acestor comunități, și anume, consiliile locale și județene, ceea ce reprezintă o încălcare și a art. 44 alin. (4) din Constituție.”

Pe de altă parte, autorii criticii susțin că „prevederile art. 2 alin. (4) ale legii contestate introduc o formă discriminatorie de abordare prin faptul că în cazul ministerelor sau în cel al instituțiilor publice cu rețea sanitară proprie, pentru unitățile sanitare publice cu paturi din subordinea acestora, acestea vor putea fi incluse în sistemul centralizat de achiziții publice, doar la solicitarea lor, în timp ce în cazul unităților sanitare publice, cu paturi din rețeaua autorităților administrației publice locale, nu avem de-a face cu o posibilitate, ci cu o impunere obligatorie.”

3. În ceea ce privește încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (4) și art. 138 alin. (4), autorii sesizării consideră că prin dispozițiile legii criticate, conform cărora prevederile ordonanței de urgență „se aplică și achizițiilor publice a căror sursă de finanțare este asigurată într-o proporție de minimum 10% din fondurile Ministerului Sănătății”, se introduce posibilitatea cheltuirii fondurilor publice de către o autoritate,

propusă a fi centrală, Ministerul Sănătății, alta decât cea care are această responsabilitate constituțională și legală.

În continuare, arată că bugetele spitalelor fac parte din bugetul general al unităților administrativ-teritoriale, fiind supuse Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale. În aceste condiții, „sumele alocate și prevăzute în bugetul local nu pot fi executate și folosite de o altă entitate juridică, decât aceea care le-a prevăzut în bugetul propriu. Altfel, ar însemna să avem de-a face cu o naționalizare a sumelor prevăzute în bugetul acestor spitale și a unităților administrativ-teritoriale, naționalizare contrară prevederilor art. 44 alin. (4) din Constituție.”

Ca urmare, autorii sesizării susțin că „Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 este neconstituțională pentru că atribuie unei alte entități juridice, adică Ministerul Sănătății, dreptul și răspunderea unor fonduri care nu aparțin majoritar acestei entități, ci autorităților administrației publice locale.”

4. Cât privește încălcarea prevederilor constituționale ale art. 34 și art. 44 alin. (1), autorii criticii susțin că „Ministerul Sănătății nu deține fondurile necesare achitării achizițiilor publice realizate centralizat, pentru că aceste fonduri sunt și rămân la dispoziția altor entități care au nevoie de acele achiziții publice. Ca urmare, Ministerul Sănătății nu poate asigura finanțarea achizițiilor publice efectuate centralizat, pentru că nu are asigurate aceste fonduri la data declanșării procedurii de achiziții publice.” Consideră că prin modalitatea de realizare a finanțării și de achitare a achizițiilor publice este încălcat dreptul de proprietate al entităților care dețin fondurile necesare și care sunt beneficiarele acelor achiziții publice, în sensul că entitatea în cauză nu va mai putea să utilizeze, conform destinațiilor stabilite și aprobate prin lege, fondurile deținute potrivit legii.

De asemenea, autorii sesizării susțin că prin adoptarea textului de lege criticat este înfrânt art. 34 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece „nu este posibil ca statul să își poată îndeplini obligația de asigurare a sănătății publice prin imposibilitatea realizării unor achiziții centralizate corespunzătoare pentru entitățile care au nevoie de ele.”

5. În sfârșit, autorii criticii susțin că legea criticată, adoptată cu respectarea prevederilor constituționale ale art. 76 alin. (2), contravine art. 73 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare”, prin aceea că modifică sau completează cel puțin două legi organice, Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. Consideră că prin reglementarea criticată „se modifică sistemul de achiziții publice de la nivelul unităților sanitare cu paturi și a autorităților administrației publice locale, instituindu-se o altă modalitate de desfășurare a achizițiilor decât cea prevăzută în cele două legi organice menționate.”

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, comunicat cu nr. 5/3318/2013 și înregistrat la Curtea Constituțională sub nr. 2.184 din 12 iunie 2013, consideră că sesizarea este neîntemeiată.

1. Astfel, cu privire la înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 138 alin. (5) și art. 139 alin. (3), făcând referire la deciziile Curții Constituționale nr. 1.092/2008 și nr. 515/2004, consideră că „prin textul din ordonanță nu se prevede că efectuarea achiziției de medicamente s-ar face în lipsa unor surse de finanțare, ci se prevede doar faptul că pentru atribuirea contractului-cadru nu este necesară dovedirea existenței

sumelor de bani pentru efectuarea plăților. Acest lucru nu echivalează cu lipsa prevederii sursei de finanțare pentru efectuarea unor cheltuieli bugetare.”

2. În ceea ce privește încălcarea prevederilor constituționale ale art. 120 alin. (1), art. 121 și art. 122, Guvernul apreciază că cele statuate în jurisprudența Curții, concretizată prin deciziile nr. 136/2001, nr. 154/2004 și 618/2012, sunt valabile și în cauza de față, „textul introdus prin lege la art. 2 alin. (2¹) din ordonanța de urgență prevăzând că, dacă un procent de minim 10% se asigură din fondurile Ministerului Sănătății privind achizițiile publice, atunci sunt aplicabile dispozițiile referitoare la achiziția centralizată de medicamente. În consecință, autoritățile administrației publice locale își desfășoară activitatea în limitele și în condițiile acestei legi, neputându-se sustrage supravegherii autorităților centrale, însă această supraveghere se realizează în condițiile prevăzute de legea de aprobare a ordonanței de urgență a Guvernului.”

3. Referitor la înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 34 și art. 44 alin. (1), Guvernul consideră că această critică excedează controlului Curții Constituționale, deoarece „autorii sesizării invocă aspecte de oportunitate ce privesc modul de realizare a evidenței necesarului de medicamente.” Totodată, apreciază că măsura achiziționării de medicamente în sistem centralizat nu contravine normelor constituționale menționate, „ci, din contră, intră în conținutul acestor drepturi, care instituie pentru stat obligația de a lua măsuri pozitive pentru protecția sănătății publice.” Consideră „că nu este încălcat nici dreptul de dispoziție al spitalelor, ca și componentă a dreptului de proprietate, acestea putând dispune cum doresc de sumele destinate pentru achiziționarea de medicamente.”

4. Cât privește înfrângerea art. 73 alin. (1) din Constituție, Guvernul apreciază că acesta nu este incident în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, art. 10, art. 15, art. 16 și art. 18 din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate formulată de cei 80 de deputați.

Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată, dispoziții care au următorul cuprins:

„**Articol unic.** — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 26 noiembrie 2012, cu următoarea completare:

— **La articolul 2, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:**

«(2¹) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică și achizițiilor a căror sursă de finanțare este asigurată într-o proporție de minim 10% din fondurile Ministerului Sănătății.»

În opinia autorilor sesizării, dispozițiile legii criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), art. 34 alin. (1) și (2), art. 44 alin. (1) și (4), art. 73 alin. (1), art. 120 alin. (1), art. 121, art. 122, art. 138 alin. (4) și (5) și art. 139 alin. (3), prevederi al căror cuprins este următorul:

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”;

— Art. 34 alin. (1) și (2): „(1) Dreptul la ocrotirea sănătății este garantat.

(2) Statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice.”;

— Art. 44 alin. (1) și (4): „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege. [...]

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.”;

— Art. 73 alin. (1): „Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare.”;

— Art. 120 alin. (1): „Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice.”;

— Art. 121: „(1) Autoritățile administrației publice, prin care se realizează autonomia locală în comune și în orașe, sunt consiliile locale alese și primarii aleși, în condițiile legii.

(2) Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și orașe.

(3) Autoritățile prevăzute la alineatul (1) se pot constitui și în subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor.”;

— Art. 122: „(1) Consiliul județean este autoritatea administrației publice pentru coordonarea activității consiliilor comunale și orașenești, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean.

(2) Consiliul județean este ales și funcționează în condițiile legii.”;

— Art. 138 alin. (4) și (5): „(4) Bugetele locale se elaborează, se aprobă și se execută în condițiile legii.

(5) Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare.”;

— Art. 139 alin. (3): „Sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora.”

Procedând la analizarea susținerilor autorilor prezentei sesizări, Curtea reține că, prin conținutul său normativ, legea supusă controlului de constituționalitate se încadrează în categoria legilor ordinare, având ca obiect de reglementare completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 26 noiembrie 2012.

În temeiul acestei ordonanțe de urgență, Ministerul Sănătății, ca unitate de achiziții publice centralizată, „încheie acorduri-cadru în numele și pentru unitățile sanitare publice din rețeaua Ministerului Sănătății și rețeaua autorităților administrației publice locale.”

Curtea observă că, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din ordonanța de urgență, aceasta „nu se aplică achizițiilor a căror sursă de finanțare este asigurată din fonduri alocate de autoritățile administrației publice locale, donații, sponsorizări și fonduri din proiecte cu finanțare rambursabilă și nerambursabilă”.

1. Trecând la examinarea criticilor, Curtea reține că, prin sesizare, se solicită, în principal, să se constate că legea supusă controlului de constituționalitate contravine prevederilor constituționale ale art. 138 alin. (5) și art. 139 alin. (3), deoarece „cuprinde o lipsă a sursei de finanțare la nivelul Ministerului Sănătății.”

Cu privire la acest aspect, autorii sesizării invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.092 din 15 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 20 octombrie 2008, conform căreia „lipsa sursei de finanțare, la

care se referă art. 138 alin. (5) din Constituție, este un aspect distinct față de lipsa fondurilor pentru susținerea finanțării din punct de vedere bugetar.”

Din analiza motivării sesizării rezultă că, în realitate, autorii acesteia critică dispozițiile art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012, aprobată prin lege, dispoziții conform cărora „Atribuirea acordurilor-cadru de către unitatea de achiziții publice centralizată nu necesită dovedirea existenței sumelor necesare efectuării plăților”.

Întrucât și de această dată Curtea reține jurisprudența sa constantă, potrivit căreia starea de neconstituționalitate a unei ordonanțe nu poate fi eliminată prin legea de aprobare, urmează să fie analizate aceste dispoziții.

În legătură cu această critică, Curtea constată că, potrivit jurisprudenței sale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 173 din 12 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 9 iulie 2002, „neindicarea surselor de acoperire a cheltuielilor bugetare stabilite printr-o lege, în chiar textele acelei legi, nu reprezintă nemijlocit un motiv de neconstituționalitate, deoarece în textul Constituției se vorbește numai despre stabilirea sursei de finanțare înainte de aprobarea cheltuielii, iar nu despre obligativitatea indicării în lege a sursei respective.”

Tot cu referire la obligativitatea stabilirii sursei de finanțare, prin Decizia nr. 1.092 din 15 octombrie 2008, invocată de chiar autorii sesizării în motivarea criticii de neconstituționalitate, Curtea a stabilit că „acesta constituie un aspect distinct față de cel al lipsei fondurilor pentru susținerea finanțării din punct de vedere bugetar. Astfel, prin Decizia nr. 47/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 28 septembrie 1993, Curtea Constituțională a reținut că stabilirea sursei de finanțare și insuficiența resurselor financiare din sursa astfel stabilită sunt două aspecte diferite: primul aspect este legat de imperativele art. 138 alin. (5) din Constituție, iar al doilea nu are caracter constituțional, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern.”

Mai mult, dacă s-ar reține că lipsa precizării exprese a sursei de finanțare presupune, implicit, inexistența sursei de finanțare, aceasta ar echivala cu o prezumție fără suport constituțional, ceea ce este inadmisibil.

În jurisprudența sa, de exemplu, Decizia nr. 515 din 24 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.195 din 14 decembrie 2004, Curtea a statuat că finanțarea cheltuielilor bugetare se face din surse financiare alocate în buget, iar că majorarea unor cheltuieli se finanțează fie prin suplimentarea alocațiilor bugetare din fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, fie prin rectificarea bugetară.”

Actul normativ criticat nu prevede, însă, ca Ministerul Sănătății să încheie și contractele de achiziții, ci numai că acesta încheie acordul-cadru, ceea ce, evident, nu vizează angajarea fondurilor de către această instituție.

Prin urmare, această critică de neconstituționalitate ce vizează încălcarea prevederilor constituționale ale art. 138 alin. (5) și art. 139 alin. (3) nu poate fi primită.

2. În legătură cu înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (4), art. 120 alin. (1), art. 121 și art. 122, Curtea observă că această critică este fără obiect, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2012, aceasta nu se aplică achizițiilor a căror sursă de finanțare este asigurată din fonduri alocate de autoritățile administrației publice locale. Astfel, nu se poate reține nicio imixtiune a Ministerului Sănătății, ca autoritate centrală, în procedura de achiziție a unor bunuri din fonduri ale comunităților locale și nici „naționalizarea” resurselor financiare ale comunităților locale, așa cum susțin autorii sesizării.

Naționalizarea presupune trecerea unor bunuri din proprietatea unităților administrativ-teritoriale în proprietatea statului, ori în cazul de față, chiar dacă s-ar aplica inclusiv

fondurilor comunităților locale, rezultatul „naționalizării” rămâne tot în proprietatea acestor comunități locale.

În cauză, nu poate fi vorba despre nicio formă discriminatorie de abordare” introdusă prin „prevederile art. 2 alin. (4) ale legii contestate”. Curtea remarcă faptul că textul aparține ordonanței de urgență și are următorul conținut: „*La solicitarea ministerelor sau a instituțiilor publice cu rețea sanitară proprie pot fi incluse în acest sistem centralizat și unitățile sanitare publice cu paturi din subordinea acestora.*”

Încălcarea principiului egalității s-ar putea pune în discuție numai dacă instituirea unor astfel de măsuri ar crea discriminări între cetățeni, potrivit criteriilor stabilite de legiuitorul constituant. De aceea, Curtea constată că acest principiu nu este aplicabil tezei cuprinse în norma juridică a cărei neconstituționalitate se susține.

3. În ceea ce privește încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (4) și art. 138 alin. (4), autorii sesizării consideră că prin dispozițiile legii criticate, conform cărora prevederile ordonanței de urgență „*se aplică și achizițiilor publice a căror sursă de finanțare este asigurată într-o proporție de minimum 10% din fondurile Ministerului Sănătății*”, se atribuie unei alte entități juridice, adică Ministerul Sănătății, dreptul și răspunderea unor fonduri care nu aparțin majoritar acestei entități, ci autorităților administrației publice locale.

Acest text de lege nu conține în sine nicio dispoziție care să înfrângă principiile statuate prin normele constituționale menționate, fiind evident că nu se poate reține vreo legătură între dispozițiile de lege suscitute și prevederile constituționale invocate.

De altfel, este de principiu admis că atât timp cât Ministerul Sănătății contribuie cu fonduri, chiar și în procent de 10%, este firesc să își impună reglementări care să înlăture cheltuirea ineficientă a acestora.

4. Criticile referitoare la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 34 și art. 44 alin. (1) sunt, de asemenea, neîntemeiate.

Așa cum prevede art. 22 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 25 iulie 2006, „*Guvernul are dreptul de a aproba prin hotărâre proiectarea și implementarea unui sistem centralizat la nivel național de*

achiziționare specializată a anumitor produse, servicii sau lucrări de la sau prin unități de achiziții centralizate”.

Legat de acest aspect, dar contrar susținerilor autorilor sesizării, Curtea reține faptul că reprezentanții ai Organizației Mondiale a Sănătății, care au analizat programul național de tratament al tuberculozei, în cadrul unui raport, consideră că sistemul achizițiilor centralizate va putea aduce economii importate la unele medicamente cumpărate. Totodată, apreciază că trecerea la un nou sistem centralizat va maximiza puterea cumpărătorului, concomitent cu îmbunătățirea semnificativă a transparenței și posibilitatea supravegherii unui număr mic de contracte.

În aceste condiții, prin implementarea noului sistem de achiziții publice centralizate, atât substanța, cât și scopul prevederilor constituționale de referință sunt pe deplin respectate.

5. În sfârșit, autorii criticii susțin că legea criticată, adoptată cu respectarea prevederilor constituționale ale art. 76 alin. (2), contravine art. 73 alin. (1) din Constituție, prin aceea că modifică sau completează cel puțin două legi organice, Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. În acest sens, consideră că „*se modifică sistemul de achiziții publice de la nivelul unităților sanitare cu paturi și a autorităților administrației publice locale, instituindu-se o altă modalitate de desfășurare a achizițiilor decât cea prevăzută în cele două legi organice menționate*”.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 53 din 18 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 9 noiembrie 1994, domeniile rezervate reglementării prin lege organică sunt limitativ prevăzute de Constituție și sunt de strictă interpretare. De aceea, o lege organică, chiar dacă din motive de politică legislativă cuprinde și norme de natura legii ordinare, nu poate extinde domeniile rezervate de Constituție legii organice și asupra acestor norme. Asemenea consecință este inadmisibilă, deosebirea dintre legea organică și cea ordinară fiind exclusiv de natură constituțională, nu legală.

Pentru argumentele expuse, Curtea constată că Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorii sesizării.

În temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de 80 de deputați și constată că Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată este constituțională în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 19 iunie 2013 și la aceasta au participat: Augustin Zegrean, președinte, Valer Dorneanu, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Daniel Marius Morar, Iulia Antoanella Motoc, Mona-Maria Pivniceru, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția adoptată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 320 din 19 iunie 2013, considerăm că obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012 privind desemnarea Ministerului Sănătății ca unitate de achiziții publice centralizată trebuia admisă în parte pentru următoarele motive:

Considerăm că textul introdus prin legea de aprobare a acestei ordonanțe de urgență care prevede că dispozițiile ordonanței „se aplică și achizițiilor publice a căror sursă de finanțare este asigurată într-o proporție de minim 10% din fondurile Ministerului Sănătății” aduce atingere art. 120 alin. (1) din Constituția României în măsura în care se referă la fondurile alocate de autoritățile administrației publice locale.

Potrivit art. 120 alin. (1) din Constituția României: „Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile descentralizării, **autonomiei locale** și deconcentrării serviciilor publice”.

Autonomia locală presupune și autonomia financiară a unităților administrativ-teritoriale, mai exact faptul că taxele locale se utilizează potrivit legii, dar numai în conformitate și în baza deciziei organelor decizionale ale UAT-urilor, astfel cum legiuitorul a stabilit competențele legale ale acestora.

De aceea, organele centrale executive, astfel cum este Ministerul Sănătății, nu pot decide asupra oportunității modalității de cheltuire a fondurilor din bugetele UAT-urilor.

În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2012, la art. 2 alin. (3) se reglementează faptul că „Prevederile

prezentei ordonanțe de urgență nu **se aplică achizițiilor a căror sursă de finanțare este asigurată din fonduri alocate de autoritățile administrației publice locale**, donații, sponsorizări și fonduri din proiecte cu finanțare rambursabilă și nerambursabilă”. Acest text era de natură să asigure pe deplin autonomia locală, știut fiind faptul că pentru o mare parte din spitale managementul asistenței medicale a fost transferat către UAT-uri. Pentru acestea, autoritățile locale alocă bani din bugetele propriilor UAT-uri pentru asigurarea fondurilor necesare funcționării acestor spitale, inclusiv în privința achiziționării de materiale sanitare și medicamente.

Or, modificarea legislativă intervenită face ca alin. (3) să rămână aplicabilă doar pentru achizițiile peste 90% ale UAT-urilor și vizează tocmai procentul de 90% alocat de UAT-uri pentru achiziționarea unor produse medicale pentru spitalele locale aflate în coordonarea acestora. Acest lucru va conduce la descurajarea participării autorităților locale la contribuția pentru achiziționarea de materiale sanitare și medicamente, consiliile locale ori județene preferând să aloce banii în alte scopuri decât coachiziția de medicamente cu Ministerul Sănătății, cu consecințe grave pentru protejarea sănătății cetățenilor, fiind afectat în același timp și dreptul la sănătate.

Prin modificarea operată de Parlament asupra ordonanței de urgență criticate se aduce atingere principiului descentralizării și autonomiei locale, astfel că, în opinia noastră, textul nou introdus de Parlament contravine art. 120 alin. (1) din Constituție.

Judecător,

Mona-Maria Pivniceru

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemelor comunelor Hopârta și Horea,
județul Alba

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Hopârta și Horea, județul Alba, prevăzute în anexele nr. 1.1 și 1.2.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemelor sunt prevăzute în anexele nr. 2.1 și 2.2.

(3) Anexele nr. 1.1, 1.2 și 2.1, 2.2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

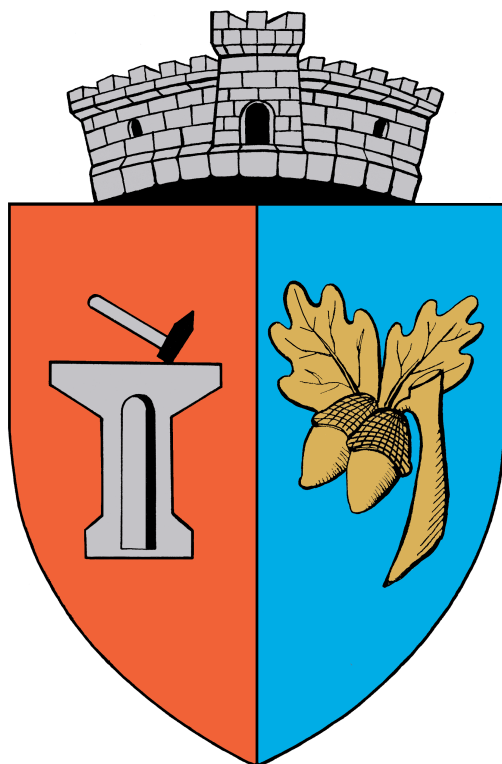
PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

București, 4 iulie 2013.
Nr. 436.

ANEXA Nr. 1.1*)ANEXA Nr. 2.1

STEMA
comunei Hopârta, județul Alba

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Hopârta,
județul Alba

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.2, stema comunei Hopârta se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, despicat.

În dreapta, în câmp roșu, se află un ciocan negru de argint și o nicovală de argint, armate cu negru.

În stânga, în câmp albastru, se află o creangă cu două frunze și două ghinde de stejar armate cu negru, totul de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Ciocanul cu nicovală reprezintă una din ocupațiile locuitorilor, aceea de fierar, care a fost practică din cele mai vechi timpuri, aducându-le faima de buni meseriași.

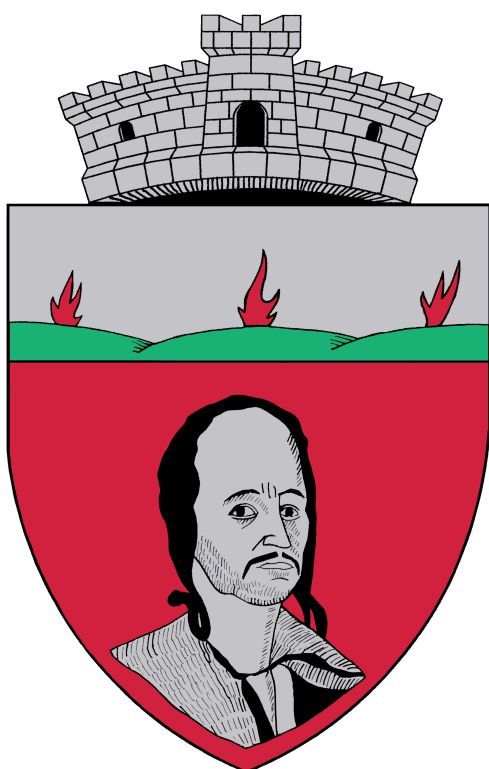
Ramura cu frunze și ghinde reprezintă bogăția silvică a zonei.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1.2*)ANEXA Nr. 2.2

STEMA
comunei Horea, județul Alba

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Horea,
județul Alba

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.2, stema comunei Horea se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat.

În dreapta, în câmp argintiu, se află trei dealuri verzi, fiecare având câte o flăcără roșie.

În partea inferioară, în câmp roșu, se află efigia de argint a unui personaj masculin cu fruntea înaltă, purtând părul prins în cozi și mustață, conform portului tradițional al moșilor.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Personajul reprezentat în efigie este Horea, figură emblematică a moșilor și a țărănimii din Transilvania, născut pe teritoriul comunei, al cărui nume îl poartă.

Flăcările de pe cele trei dealuri reprezintă luptele pentru libertate care s-au dat în Munții Apuseni.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.2 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORDINULUI ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA

ORDINUL ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 2 la Statutul Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 1/2009

În temeiul art. 52 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România,

Adunarea generală națională a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România emite următoarea hotărâre:

Art. I. — Anexa nr. 2 „Sigla proprie” la Statutul Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 1/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 26 februarie

2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României Partea I.

Președintele Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România,
Mircea Timofte

București, 1 iulie 2013.
Nr. 1.

ANEXĂ*
(Anexa nr. 2 la statut)

SIGLA PROPRIE

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

